

Skärtorsdag Joh 13:1-17

Västerslättskyrkan 20150402

Det känns så bra att få fira mässa i kväll på skärtorsdag.

När vi minns hur Jesus instiftade nattvarden.

Visserligen talar inte texten från Johannes om nattvarens instiftande, mer än att han skriver: *De hade samlats till måltid.*

Han behövde inte skriva mer för alla visste vad det var för en måltid. Nattvard firades varje dag bland de kristna på den tid när Johannes skriver sitt evangelium.

Johannes är ganska konsekvent med att inte berätta vad de andra evangelisterna skrivit, men han kompletterar med sådant som inte blev nämnt av de andra. Det hände ju så mycket kring Jesus. Johannes skriver att om man skulle skriva ned allt som hände kring Jesus, så visste han inte om det skulle kunna rymmas i alla böcker i den dåtida världen.

Vid detta tillfälle när nattvarden firas bland lärjungarna så visste *Jesus att hans stund hade kommit, då han skulle lämna världen och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna som levde här i världen, och han älskade dem intill slutet.*

Det är en stor tröst i att Jesus älskat oss människor ända till slutet. Men också till slutet av våra mänskliga liv, även om vi skulle bli dementa och kanske har svårt att ta hand om oss själva, så är Jesu löfte att vara med oss.

Det nya som Johannes skriver om i sitt evangelium i samband med nattvarens instiftande är att Jesus tvättar lärjungarnas fötter. Att tvätta någons fötter var en uppgift som slaven eller tjänaren brukade utföra.

Nu är det Jesus som tvättar lärjungarnas fötter. Han gör det som ett föredöme för oss människor, att vi skall vara ödmjuka mot varandra.

Paulus skriver i filipperbrevet 2:5-8:

Varen så till sinnes som Kristus Jesus var, han som var till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset.

Jesus är Herrens lidande tjänare som kommit hit till världen enligt profeternas alla löften.

Vår uppgift är att söka efterlikna Herren Jesus, gå i hans fotspår, visa varandra ödmjukhet och älska varandra.

Vår erfarenhet är att vi ständigt misslyckas i att vara som Jesus. Det visste Jesus och han älskar oss även när vi misslyckas, det kan gälla våra tankar, sådana som vi aldrig borde ha tänkt. Vi kan tänka att det är tur att ingen annan vet vad jag tänker. Men Gud vet. Det är som vi sjunger: Gud för dig är allting klart, allt det dolda uppenbart.

Men vi misslyckas också med det vi säger, ibland kanske vi säger sådant som gör en medmänniska ledsen.

Vi kan också göra sådant som vi inte borde ha gjort.

Textens budskap om när Jesus tvättar lärjungarnas fötter är också ett budskap om att när vi vandrar genom denna värld så behövs ny förlåtelse. Vi behöver be varandra om förlåtelse för allt det som har blivit fel. Vi behöver be Gud om förlåtelse för alla våra fel.